

стѣ динаріи хлѣбъ не имѣ постига, за да земе всякой отъ тѣхъ по малко нѣщо.

8 Казува му единъ отъ ученици-тѣ неговы,

9 Андрей братъ-тъ на Симона Петра: Има тука едно момченце, което има петъ ечи-
мены хлѣба и двѣ рыбы; ^ано тѣ що сж на толкова души?

10 А Исусъ рече: Сто-
рѣте да сѣднѣтъ чловѣци-тѣ. А на това мѣсто имаше трѣва много. И тѣй насѣ-
дахъ мѣжѣ до петъ тысячи на брой.

11 И зѣ Исусъ хлѣбове-тѣ, и благодари, и
раздаде ги на ученици-тѣ, а ученици-тѣ
на сѣдяци-тѣ; така и отъ рыбы-тѣ кол-
ко кто искахъ. И като ся насытихъ, ка-
зува на ученици-тѣ си: Съберѣте изо-
станжлы-тѣ укрупы, за да ся не изгуби

13 нищо. И тѣй отъ петъ-тѣ ечимены хлѣба
сѣбрахъ и напѣлнихъ дванадесетъ коша
укрупы, които изостанжхъ на тѣзи що

14 ядохъ. Тогава чловѣци-тѣ като видѣхъ
чудо-то което стори Исусъ, казувахъ:
Наистинжъ тойзи е ^апророкъ-тъ който и-

15 маше да дойде на свѣтъ-тъ. И тѣй като
разумѣ Исусъ че ще дойдѣтъ да го гра-
бнѣтъ за да го направятъ царь, отиде

16 пакъ самъ си той на горж-тъ. И ^акога-
то ся свечери, слѣзохъ ученици-тѣ му

17 на море-то. И влѣзохъ въ ладіи-тъ та
отивахъ отвѣдъ море-то въ Капернаумъ;
и вече бѣше ся стъмнило, а Исусъ не

18 бѣ дошелъ още при тѣхъ; И море-то ся
подигае, понеже духаше силенъ вѣтръ.

19 И като бѣхъ гребли до двадесетъ и петъ
или тридесетъ стадіи, видѣхъ Исуса че
ходи по море-то и наблюдава ладіи-тъ,

20 и убояхъ ся. Но той имъ казува: Азъ
21 съмъ, не бойте ся. Тогази искахъ да го
зематъ въ ладіи-тъ, и тутакси ладіи-та
ся намѣри на земѣ-тъ на който отива-

22 хъ. На утринъ-тъ народъ-тъ който стое-
ше отвѣдъ море-то, като видѣ че нѣма-
ше другъ ладіи тамъ, но токо тая въ
което влѣзохъ ученици-тѣ му; и че Ис-
усъ не влѣзе съ ученици-тѣ си въ ла-
дѣи-тъ, но ученици-тѣ му сами търгнѣ-

23 хъ; (А други ладіи дойдохъ отъ Тиве-
риадж близу до мѣсто-то дѣто ядохъ
хлѣбъ-тъ, когато Господъ бѣ благосло-

24 вилъ.) И тѣй като видѣ народъ-тъ че нѣ-
ма тамо Исуса, нито ученици-тѣ му, влѣ-
зохъ и тѣ въ ладіи-тъ, та дойдохъ въ

25 Капернаумъ и търсѣхъ Исуса. И като
го намѣрихъ отвѣдъ море-то, рекохъ му:

26 Равви, кога дойде ты тука? Отговори:
имъ Исусъ и рече: Истинжъ, истинжъ ви
казувамъ, търсите мя, не защото видѣхъ-

те чудеса, но защото ядохте отъ хлѣбо-
ве-тѣ и ся насытихте. Работѣте не за
хранжъ която ся разваля, ^ано за хранжъ
която трае въ животъ вѣченъ, който
Сынъ чловѣческій ще ви даде; ^азащото
Отецъ, Богъ, на него е положилъ *свой-тъ*
печатъ. А тѣ му рекохъ: Що да сторимъ

28 за да работимъ дѣла-та Божіи? Отвѣща
Исусъ и рече имъ: ^аТова е дѣло-то Бо-
жѣе, да повѣрувате въ тогози когото е той

30 проводилъ. Тогазъ му рекохъ: Че ты
^акакво знаменіе правиши, да видимъ и
да повѣруваме въ тебе? Що вършиши?

31 ^аБащи-тѣ ни ядохъ мѣнѣжъ въ пустыни-
тъ, както е писано: ^аХлѣбъ отъ небе-
то имъ даде да ядѣтъ. Рече имъ на това

32 Исусъ: Истинжъ, истинжъ ви казувамъ:
Не ви даде Моисей хлѣбъ-тъ отъ небе-то;
но Отецъ мой дава вамъ истинный-тъ

33 хлѣбъ отъ небе-то. Защото Божій-тъ хлѣбъ
е тойзи който слѣзува отъ небе-то, и да-
ва животъ на свѣтъ-тъ. ^аРекохъ му пакъ

34 тѣ: Господи, дай ни всекога тойзи хлѣбъ.

35 А Исусъ имъ рече: ^аАзъ съмъ хлѣбъ-тъ
на животъ-тъ: ^акойто иде при мене, нѣ-
ма да огладиѣ; и който вѣрува въ ме-

36 не, никога нѣма да ожедѣѣ. ^аНо азъ ви
рѣкохъ, че вы мя видѣхте и не вѣрувате.

37 ^аВсичко що ми дава Отецъ при мене
ще дойде; ^аи който иде при мене, нѣма
да го испѣдѣжъ; Защото слѣзохъ отъ не-
бе-то, ^ане моѣжъ-тъ волѣхъ да сторѣжъ, ^ано

38 волѣхъ-тъ на тогози който мя е проводилъ.

39 А воля-та на Отца, който мя е проводилъ
е тая, ^авсичко що ми даде, да не изгубѣжъ
нищо отъ него, но да го въскрѣсѣжъ въ по-

40 слѣдній-тъ день. И това е воля-та на то-
гози който мя е проводилъ: ^авсякой кой-
то види Сына и вѣрува въ него, да има
животъ вѣченъ, и азъ ще го въскрѣсѣжъ
въ послѣдній-тъ день.

41 Тогазъ роптаехъ Іудей-тъ за него, за-
щото рече: Азъ съмъ хлѣбъ-тъ, що е
слѣзълъ отъ небе-то. И казувахъ: ^аНе е

42 ли тойзи Исусъ, сынъ-тъ Іосифовъ, на
когого нѣмъ познавамеъ бащѣмъ и майкѣмъ
му? Какъ прочее казува той: Азъ съмъ

43 отъ небе-то слѣзълъ? А Исусъ отговори
и рече имъ: Не роптайте помежду си.

44 ^аНикой не може да дойде при мене, ако
го не привлѣче Отецъ, който мя е про-
водилъ; и азъ ще го въскрѣсѣжъ въ послѣд-
ній-тъ день. Писано ^ае въ пророци-тѣ:

45 ^аИ всички ще бѣдѣтъ научени отъ Бо-
га. И ^авсякой който слуша и ся научи

46 отъ Отца, иде при мене. ^аНе че е ви-

д 4 Мр. 4; 43.

с Блг. 49; 10. Втор. 18; 15,
18. Мар. 11; 3. Гл. 1; 21.

4; 19, 25. 7. 40.

ж Мар. 14; 23. Мар. 6; 47.

з Ст. 54; Гл. 4; 14.

и Мар. 3; 17, 17. 5. Мар. 1;

11. 9; 7. Лук. 3; 22. 9; 35.

Гл. 1; 33. 5; 37. 8; 19.

Дѣян. 2; 22. 2. Пет. 1; 17.

і 1 Іоан. 3; 23;

к Мар. 12; 38. 16; 1. Мар. 8;

11. 1 Кор. 1; 22.

л Исх. 16; 15. Числ. 11; 7.

м Неем. 9; 15. 1 Кор. 10; 3.

н Псал. 78; 24, 25.

о Вижъ Гл. 4; 15.

п Ст. 48, 58.

п Гл. 4; 14. 7; 37.

р Ст. 26, 64.

с Ст. 45.

т Мар. 24; 24. Гл. 10; 28,

29. 2 Тим. 2; 19. 1 Іоан.

2; 19.

у Мар. 26; 39. Гл. 5; 30.

ф Гл. 4; 34.

х Гл. 10; 28, 17; 12, 18; 9.

ц Ст. 27, 47, 54. Гл. 3; 15,

16. 4; 14.

ч Мар. 13; 55. Мар. 6; 3. Лук.

4; 22.

ш Пѣсн. 1; 4. Ст. 65.

щ Исх. 54; 13. Іер. 31; 34.

мх. 4; 2. Евр. 8; 10, 10; 16.

б Ст. 37.

в Гл. 1; 18. 5; 37.